

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/85/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200649
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200649.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: JUDr. Ing. K. V., V., zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/10051-46536/2013/5081 zo dňa 28.02.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/84/2013-52 zo dňa 21.05.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/84/2013-52 zo dňa 21.05.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/10051-46536/2013/5081 zo dňa 28.02.2013, ktorým žalovaný ako orgán príslušný podľa zákona č. 333/2011 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 479/2009 Z.z. a zákona č. 563/2009 Z.z. rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie správneho orgánu vydaného v I. stupni - Daňového úradu Košice č. 9800305/5/3480436/2012 zo dňa 26.11.2012 vo veci uloženej pokuty podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej len „zákon o správe daní“), za zdaňovacie obdobie október 2001 vo výške 309,50 Eur.

Krajský súd zistil, že žalobca v podanej žalobe opisuje 3 žalobné dôvody všeobecne, ku ktorým bližšiu špecifikáciu neuvedol. Uviedol iba, že správca dane porušil ust. § 24 ods. 5 zákona o správe daní, čím boli porušené práva žalobcu v daňovej kontrole, poukazujúc na ústavný nález II. ÚS 118/2008 zo dňa 10.12.2009. Žalobca odvolávajúc sa na obsah vyššie uvedeného nálezu ústavného súdu videl porušenie zákona v nezákonnom obídení ust. § 3 a § 4 zákona o správe daní a poplatkov pri kreovaní kontrolnej skupiny zameranej na preverenie alebo zistenie daňovej povinnosti žalobcu na DPH za zdaňovacie obdobie október 2001.

Neskorším nálezom Ústavného súdu SR II. ÚS 159/2011 zo dňa 13.04.2011 bola odmietnutá ústavná sťažnosť žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/101/2010 zo dňa 26.10.2010.

Krajský súd dospel k záveru, že problematika výkladu ust. § 24 ods. 5 zákona o správe daní už bola prekonaná v judikatúre súdov a neskorším ústavným nálezom a samotnou novelou z.č. 511/1992 Zb.

Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu súd konštatuje, že žalobná námietka žalobcu, ktorá sa týkala výkonu daňovej kontroly zamestnancami nepríslušného správcu dane, nebola opodstatnená. Krajský súd v tomto konaní, s prihliadnutím na rozsudok NS SR č.sp. 2Sžf/15/2012 zo dňa 27.02.2013 považoval žalobnú námietku za bezpredmetnú. Preto podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietal, že sa súd nevyrovnal so skutočnosťou, že v tej istej veci týkajúcej sa vyrubenia pokuty, za to isté zdaňovacie obdobie, bolo prvé rozhodnutie žalovaného (Daňového riaditeľstva SR) zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Sžf/3/2012 zo dňa 20.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.05.2012, a v ktorom najvyšší súd uviedol, „výkonom daňovej kontroly na daň z pridanej hodnoty za obdobie február až december 2001 u žalobcu ako daňového subjektu sa vyskytla vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť všetkých následných rozhodnutí, keďže výkon daňovej kontroly realizovali pracovníci iného daňového úradu, než je príslušný správca dane“. Z napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nemožno zistiť, kde sa od právoplatnosti citovaného rozsudku najvyššieho súdu do rozhodnutia súdu prvého stupňa, táto zreteľne a jednoznačne identifikovaná vada v priebehu času „stratila“. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.08.2014 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti vo vzťahu k uvedeným rozhodnutiam správcu dane a žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250j ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že žalobca namietal, že výkonom daňovej kontroly na daň z pridanej hodnoty u žalobcu sa vyskytla vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť všetkých následných rozhodnutí, keďže výkon daňovej kontroly realizovali pracovníci iného daňového úradu, než je príslušný správca dane.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Napadnutým rozhodnutím správcu dane bola žalobcovi ako daňovému subjektu uložená pokuta 309,50 € z rozdielu dane určenej správcou dane podľa pomôcok. V danom prípade žalobca neumožnil vykonanie daňovej kontroly. Správca dane preto zisťoval základ dane a určil daň mimo daňovej kontroly, podľa pomôcok. V danom prípade teda proces daňovej kontroly nebol podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie o uložení pokuty vydal miestne príslušný správca dane.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.